

[Statsministeren.]

i hvilken der unægtelig er sket et og andet godt, og jeg medgiver gerne, hvad jeg tidligere har gjort offentligt, at der er al Anledning til at anerkende en Række Godsejere for de Indrømmelser, de har gjort over for Ønsker om Fredning og Adgang til Skov og Strand. Jeg har, som sagt, tidligere offentlig paaskønnet denne Velvilje over for Befolkningens og Samfundets Interesser, og der kan da formentlig ikke for dem være noget ubehageligt i, at man søger at fæstne lignende Vilkaar, som de har tilvejebragt, ogsaa andre Steder, hvor de ikke er tilvejebragt.

Det ærede Medlem Hr. Hartel talte i denne Forbindelse om en Plan, der for nogle Aar siden skulde have foreligget, og hvorom der skulde være ført Forhandlinger, og undrede sig over, at den ikke var ført videre. Det ærede Medlem tænker antagelig paa en Plan ledsaget af visse Krav om økonomisk Fordel for Godsejerne. Naar denne altsaa ikke førtes videre, har det formentlig været, fordi man ikke har ment at kunne gaa til de Indrømmelser, der forlangtes. Beklagelserne fra det ærede Medlem over, at man nu vil standse de frivillige Fredninger, der altsaa hidtil er afhandlet med Naturfredningsforeningen, synes ikke begrundet, naar man dog erkender, at der utvivlsomt er Grund til at gøre Fremskridt paa dette som paa forskellige andre Omraader, og naar man ved, hvilke Vanskeligheder det i talrige Tilfælde har forvoldt at gennemføre de Fredninger, som man har søgt at gennemføre.

Hvis det ærede Medlem med sine Bemærkninger særlig mente at ville varetage Naturfredningsforeningens Interesser, tror jeg, dette er upaakrævet, thi hvad der foreligger af Forslag her, er i første Række udprunget af Naturfredningsforeningens Ønsker, og det Forslag, som her behandles, foreligger med Naturfredningsforeningens absolutte Tilslutning og Ønske om at se det gennemført snarest muligt, hvori der formentlig ligger, at man ikke har Trang til den Beskyttelse, som det ærede Medlem Hr. Hartel mente var nødvendig, over for den Virksomhed, der hidtil har kunnet udøves. Naturfredningsforeningen har just ved ikke blot at give det foreliggende Lovforslag sin Tilslutning, men ogsaa i vid Udstrækning at være Anstifter til det netop kendetegnet, at denne hidtidige Virksomhed ikke har kunnet blive tilfredsstillende.

Jeg takker den sidste ærede Taler, det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, for den principielle Tilslutning, som han ydede

Lovforslaget, idet jeg dog beklager, at han ikke mente, det var gaaet dybt nok. Bestemmelsen i § 3 om Dommeren og Bestemmelsen i § 4 og den Inkonsekvens, det ærede Medlem mente at se i Affattelsen af § 4, kan man uden Tvivl tale lidt om i Udvalget. Hvis der skulde være Ændringer nødvendige paa disse Punkter, vil det næppe volde Vanskelighed.

Der er spurgt, hvad der menes med den Bestemmelse i § 24, at „de Staten, Kommuner, Kirker, Præsteembeder og offentlige Stiftelser tilhørende Skove er aabne for Almenheden, for Færdsel til Fods, men paa eget Ansvar“; det er vist en Bestemmelse, der er kommet ind paa Landbrugsministeriets Foranledning, og det er vel en Reservation fra dette Ministeriums Side imod, at man kan klage, hvis man skulde komme noget til ved at færdes paa en Vej, der ikke er saa god, som den burde være; naar man ellers færdes paa offentligt tilgængelige Veje, kan man jo klage.

Jeg takker for Tilslutningen og for Tilsegnene om velvillig Forhandling videre frem, og jeg haaber, det skal lykkes at naa til et gunstigt Resultat.

Til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, som samtidig med denne Sag vilde have en økonomisk Fredning gennemført, maa jeg sige, at det ligger dog vel uden for denne Lovgivnings Omraade, og det ligger i hvert Fald ikke under Statsministeriet paa den Maade, som Naturfredningsloven gør det. Det udelukker ikke, at jeg har Interesse for den Opgave, det ærede Medlem talte om, men jeg tror, Spørgsmaalet „et Danmark for Folket“ maa løses Led for Led; det foreliggende Forslag er et Led i disse Bestræbelser, og hvis det ærede Medlem og jeg lever længe nok, vil vi komme til at se mange Led blive taget op til Behandling, og forhaabentlig vil ogsaa mange Opgaver blive løst.

Bomholt: Kun nogle faa Bemærkninger.

Der er ikke noget til Hinder for, at man i Teorien kan skelne mellem de Fredninger, der i overvejende Grad skyldes æstetiske, naturvidenskabelige, historiske og undervisningsmæssige Hensyn, og de Fredninger, der i overvejende Grad skyldes socialhygiejniske Hensyn. Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen ønskede, at der her skulde skelnes. Jeg tror imidlertid, at det i mangfoldige Tilfælde vil være vanskeligt at gennemføre denne Skelnen i Praksis. Men naturligvis kan man opstille det socialhygiejniske Hensyn for sig, Hensynet til Befolkningens Sundhed og dens Trang